

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0106 van 21 maart 2012
in de zaak 1112/0071/A/4/0047

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]
3. mevrouw [REDACTED]
4. de heer [REDACTED]
5. mevrouw [REDACTED]
6. de heer [REDACTED]
7. mevrouw [REDACTED]
8. mevrouw [REDACTED]
9. de heer [REDACTED]
10. de heer [REDACTED]
11. mevrouw [REDACTED]
12. de heer [REDACTED]
13. mevrouw [REDACTED]
14. de heer [REDACTED]
15. de heer [REDACTED]
16. mevrouw [REDACTED]
17. de heer [REDACTED]
18. mevrouw [REDACTED]
19. de heer [REDACTED]
20. de heer [REDACTED]
21. de heer [REDACTED]
22. mevrouw [REDACTED]
23. mevrouw [REDACTED]
24. mevrouw [REDACTED]
25. mevrouw [REDACTED]
26. de heer [REDACTED]
- 27 de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Emmanuel PLAVSIC
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Plantinkaai 5

en

advocaat Jan GHYSELS
kantoor houdende te 1170 Brussel, Terhulpssteenweg 187
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ciska SERVAIS
kantoor houdende te 2600 Antwerpen, Roderveldlaan 3
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Gregory VERHELST
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 17 september 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 30 juni 2011 waarbij het administratief beroep van de vierde, zesde, zevende, dertiende, veertiende, vijftiende, zestiende, zeventiende, achttiende, negentiende, twintigste, eenentwintigste, tweeëntwintigste, drieëntwintigste, vierentwintigste, vijfentwintigste, zesentwintigste en zevenentwintigste verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen van 14 februari 2011, onontvankelijk werd verklaard.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de derde kamer, werd op 8 februari 2012 toegewezen aan de vierde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 februari 2012, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jan GHYSELS en advocaat Martine WENDRICKX die verschijnen voor de verzoekende partijen, advocaat Thomas STERCKX die loco advocaat Ciska SERVAIS verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Peter FLAMEY en advocaat Matthias VALKENIERS die verschijnen voor de tussenkomen partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De nv [REDACTED] vraagt met een op 4 november 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 18 november 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

IV. FEITEN

Op 30 augustus 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor *“het verkavelen in 10 loten”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’, gelegen in woonparkgebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 9 oktober 2010 tot en met 7 november 2010, worden vier bezwaarschriften ingediend.

De gemeentelijke groendienst brengt op 15 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De NMBS-Holding brengt op 29 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 5 oktober 2010 een gunstig advies uit.

De Gewestelijk Erfgoedambtenaar brengt op 19 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer brengt op 25 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 29 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit met een aangepast compensatieformulier. De tussenkomende partij stelt dat de compensatie is voldaan.

De politie brengt op 18 november 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Riant heeft op 19 november 2010 een hydraulisch advies uitgebracht

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapellen verleent op 14 februari 2011 een verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partij op grond van volgende overwegingen:

“ ...

beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en de aanvraag (+eventueel historiek)

De aanvraag betreft het verkavelen in 10 loten voor vrijstaande bebouwing, gelegen tussen de [] en de []. De kavels hebben volgende oppervlakte: lot 1 – 5014,6m², lot 2 – 5016,15m², lot 3 – 5000,54m², lot 4 – 5005,77m², lot 5 – 5006,18m², lot 6 – 5000,28m², lot 7 – 5012,59m², lot 8 – 5007,84m², lot 9 – 5018,81m² en lot 10 – 5013,08m². De bouwzone wordt voorzien op minstens 10m uit de rooilijn en minstens 10m van de zijdelingse perceelsgrenzen. De bouwzone is maximum 24m breed en 15m diep. De kroonlijsthoogte mag maximum 7m bedragen en de nokhoogte maximum 11m. Alle dakoverstekten moeten binnen de bouwzone vallen. Een garage moet voorzien worden in de zone voor hoofdgebouwen. Alle gevels mogen voorzien worden in gevelbaksteen, sierbeploeistering in lichte kleur, baksteen geveerd in lichte kleur. De gevels mogen voor een maximum oppervlakte van 25% van de totale geveloppervlakte afgewerkt worden in siermaterialen zoals met hout, metaal, pannen of natuursteen,

De dakvorm is vrij te kiezen binnen het minimale en maximale bouwvolume (dakhelling voor schuine daken tussen 35° en 55°). Groendaken zijn toegelaten op platte daken. Voor de bedekking van de schuine daken zijn pannen, leien, riet, zink of koper toegelaten.

In de strook voor tuinen zijn constructies toegelaten met een totale oppervlakte van 75m². De kroonlijsthoogte mag maximum 3m bedragen en de nokhoogte maximum 4,5m, opgericht op minstens 10m van de perceelsgrenzen. Het bijgebouw moet opgenomen worden binnen de groenstructuren van de tuin. Het schuin dak mag maximum een helling hebben van 45° en mag uitgevoerd worden in pannen, leien of riet en voor flauw hellende daken in dakvilt. Een zwembad of jacuzzi van maximum 40m² groot en ingeplant op 10m van de perceelsgrenzen is toegelaten.

Het niet-bebouwbaar gedeelte moet aangelegd worden met hoogstammig groen (het bestaande moet bewaard worden). Het groen moet aangebracht worden langs alle zijden van het perceel, min de nodige toegangen. Slechts 10% van de perceelsoppervlakte mag ingenomen worden voor het aanleggen van grasperken, speelruimten, tennisvelden en dergelijke.

De bebouwde oppervlakte voor hoofd- en bijgebouwen bedraagt maximum 250m². In de voortuinstrook is enkel een toegang (oprit) en maximum 2 open parkeerplaatsen toegelaten. Afsluitingen in levende hagen of een draadafsluiting van 2m hoog zijn toegelaten. De bestaande fundering wordt volledig verwijderd.

...

toetsing aan de stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, andere regelgeving en regel rond ontbossen
ligging volgens de plannen van aanleg, de ruimtelijke uitvoeringsplannen, de verkavelingen

Het perceel is gelegen in woonparkgebied volgens het van kracht zijnde gewestplan.

De woonparken zijn gebieden waarin de gemiddelde woningdichtheid gering is en de groene ruimten verhoudingsgewijs een grote oppervlakte dienen te beslaan (...).

...

ligging aan voldoende uitgeruste weg (art. 4.3.5 codex RO)b

In het project wordt nieuwe wegenis voorzien die aansluit op een voldoende uitgeruste weg gelet op de plaatselijke toestand. In de zitting van de gemeenteraad van 17 januari 2011 werd goedkeuring gehecht aan het wegentracé zoals voorzien in deze verkaveling.

...

beoordeling van de goede plaatselijke aanleg

De aanvraag past binnen de omgeving, die gekenmerkt wordt door voornamelijk vrijstaande eengezinswoningen in een groene omgeving. De aanvraag is grotendeels conform de algemeen gehanteerde stedenbouwkundige normen voor woonparkgebied. De loten zijn minstens 5000m² groot en de bebouwde oppervlakte per lot bedraagt maximum 250m², inclusief bijgebouwen. De afstand van de bouwzone tot de rooilijn en de perceelsgrenzen bedraagt minstens 10m. De toegelaten bouwdiepte is kleiner dan maximum 17m, namelijk 15m en de bouwbreedte is beperkt tot maximum 24m, dit is minder dan maximum 2/3 van de perceelsbreedte gemeten op de voorgevelbouwlijn. De kroonlijsthoogte bedraagt maximum 7m en de nokhoogte maximum 11m. Normaal gezien mag de kroonlijsthoogte maximum 6m bedragen voor een vrijstaande bebouwing, maar daar de woningen ■■■■ en ■■■■ gelegen zijn in een niet-vervallen goedgekeurde verkaveling 057/227, die eveneens een kroonlijsthoogte van 7m toelaat. En daar de percelen zeer groot zijn en de 45°-regel wordt gerespecteerd, kan hier een kroonlijsthoogte van 7m toegestaan worden. De gevraagde gevel- en dakmaterialen zijn toegestaan. De dakvorm is vrij te kiezen maar moet voorzien worden binnen het maximum toegelaten profiel.

In de zone voor tuinen zijn constructies toegelaten indien deze op minstens 10m van de perceelsgrenzen worden ingeplant en binnen de groenstructuren van de tuin.

De totaal bebouwde oppervlakte aan bijgebouwen mag maximum 75m² bedragen. Dit is conform de voorschriften voor een bijgebouw bij een vrijstaande eengezinswoning in woonparkgebied. In deze zone is ook een zwembad of jacuzzi van maximum 40m² toegestaan. In de voortuinstrook is geen bebouwing toegestaan, noch trappen of afritten, enkel een oprit en maximum 2 autostaanplaatsen zijn toegestaan. Deze autostaanplaatsen moeten echter minstens op 10m uit de rooilijn worden ingeplant, daar dit de bouwvrije voortuinstrook is. Dus bij de loten 1 en 7 zijn deze autostaanplaatsen niet toegestaan en moeten deze binnen de bouwzone aangelegd worden. Voor de overige loten moet men voor de inplanting van de autostaanplaatsen rekening houden met het bestaande groen.

Het niet-bebouwbaar gedeelte moet aangelegd worden met hoogstammig groen (het bestaande moet bewaard worden). Het groen moet aangebracht worden langs alle zijden van het perceel, min de nodige toegangen. Slechts 10% van de perceelsoppervlakte mag ingenomen worden voor het aanleggen van grasperken, speelruimten, tennisvelden en dergelijke. De aanvraag is grotendeels verenigbaar met de goede plaatselijke ordening.

...

Het College van Burgemeester en Schepenen geeft de verkavelingsvergunning af aan de aanvrager.

- de bijgevoegde verkavelingsvoorschriften met nummer 201024 dienen gehanteerd te worden;
- Op de loten 1 en 7 zijn geen autostaanplaatsen toegelaten in de bouwvrije voortuinstrook van 10m diep en moeten deze binnen de bouwzone aangelegd worden. Voor de overige loten moet men voor de inplanting van de autostaanplaatsen rekening houden met het bestaande groen en dienen deze op minimum 10m van de rooilijn voorzien te worden;
- bij de inplanting van de garages moet rekening gehouden worden dat de oprit naar de woning zo kort mogelijk moet zijn en dat de overwelvingen voorzien worden zoals aangeduid op het plan;
- de verhardingen dienen in waterdoorlatende materialen voorzien te worden, enkel de terrassen mogen in niet-waterdoorlatende materialen voorzien te worden in dien het hemelwater op natuurlijke wijze kan infiltreren op eigen terrein;

- de bestaande fundering op de percelen dient volledig verwijderd te worden. Dit dient aangetoond te worden door middel van foto's van het volledige terrein, die aan de dienst Ruimtelijke Ordening bezorgd moeten worden;
 - de zone voor openbare wegenis (geel op de plannen) alsook het deel langs de ■■■ tot aan de ■■■, dienen op kosten van de verkavelaar vrij en onbelast door middel van een notariële akte afgestaan te worden aan de gemeente;
 - de aanleg van de nutsleidingen dienen te gebeuren op kosten van de aanvrager, voor de aanleg van de nutsleidingen dient u rechtstreeks contact op te nemen met de nutsmaatschappijen;
 - In uitvoering van het grond- en pandendecreet dient een last opgelegd te worden van 10% voor sociale woningen en 20% voor bescheiden woningen. Voor deze verkaveling worden de lasten uitgevoerd door de storting van een bijdrage aan de gemeente Kapellen;
 - het niet-bebouwbaar gedeelte moet aangelegd worden met hoogstammig groen (het bestaande moet bewaard worden). Het groen moet aangebracht worden langs alle zijden van het perceel, min de nodige toegangen. Slechts 10% van de perceelsoppervlakte mag ingenomen worden voor het aanleggen van grasperken, speelruimten, tennisvelden en dergelijke.
-
- de voorwaarden van het advies van de groendienst naleven
 - ...
 - de voorwaarden van het advies van de milieudienst naleven
 - ...
 - de voorwaarden van het advies van de dienst openbare werken naleven
 - ...
 - de voorwaarden van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos naleven
 - ...
 - de voorwaarden van het advies van Ruimte & Onroerend erfgoed naleven
 - ...
 - de voorwaarden en het advies van de brandweer stipt naleven
 - ...
 - de voorwaarden van het advies van de Nmbs naleven
 - ...
 - de voorwaarden van het advies van Riant naleven
 - ...
 - de verkavelingsakte mag pas verleden worden nadat de gemeente het attest heeft afgeleverd waaruit blijkt dat, voor de volledige verkaveling of voor de betrokken verkavelingsfase, het geheel van de lasten is uitgevoerd of gewaarborgd is, volgens artikel 4.2.16§2 van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening.

Aan de vergunning worden volgende lasten verbonden

Een waarborg van 2500 euro wordt gesteld voor een optimaal behoud van de resterende bomen in het gebied.

...

Tegen deze beslissing tekenen de vierde, zesde, zevende, dertiende, veertiende, vijftiende, zestiende, zeventiende, achttiende, negentiende, twintigste, eenentwintigste, tweeëntwintigste, drieëntwintigste, vierentwintigste, vijfentwintigste, zesentwintigste en zevenentwintigste verzoekende partij op 21 maart 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 9 juni 2011 stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar voor het beroep onontvankelijk te verklaren op grond van volgende overwegingen.

“ ...

6. BEOORDELING

Na het doornemen van de tot nog toe bijgebrachte argumentatie wordt geconcludeerd dat er laattijdig beroep werd ingesteld.

De verkavelingsvergunning werd bekendgemaakt via aanplakking vanaf 17/01/2011. Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat voor wat betreft het beroep door elke belanghebbende: de dag na deze van aanplakking (VCRO art. 4.7.21. § 3, 3°). De vervaldag, in toepassing van art. 4.7.21., §3,3°, dient dus geplaatst te worden op zaterdag 19 maart 2011 zijnde de laatste dag van de in dit artikel voorziene termijn. De beroepschriften werden aangetekend verstuurd op 21/03/2011. Een verlenging van de termijn naar maandag 21 maart 2011 is in strijd met de bepalingen voorzien in dit artikel.

In het arrest nr. 83.011 van 20 oktober 1999 (Vincent) stelt de Raad van State het volgende “... dat wanneer de wet zelf de berekening van een termijn bepaalt, geen beroep kan worden gedaan op de wijze van berekening van de in het Gerechtelijk Wetboek geregelde termijnen om die termijn een ander eindpunt te geven...”

In het arrest nr. 50.365 van 24 november 1994 (Heima) stelt de Raad van State het volgende: “... dat een dergelijke verplaatsing van die vervaldag evenmin een algemeen rechtsbeginsel is; dat te dezen de verzoekende partij geenszins over een kortere beroepstermijn beschikte vermits in de belangrijke postkantoren zoals dat van Hasselt ook op zaterdag een aangetekende zending kan worden afgegeven; ...”

Naar analogie van deze arresten dient er in dit dossier worden gesteld dat ook in Antwerpen voldoende mogelijkheden bestaan om op zaterdag een aangetekende zending af te geven. Het provinciebestuur Antwerpen beschikt niet over een apart procedurereglement waarbij verlenging van termijnen betreffende een beroepsprocedure worden geregeld derhalve dient men zich te houden aan de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Zoals hiervoor reeds gesteld werd het beroep laattijdig ingesteld volgens artikel 4.7.21. §3,3°.

“ ...

Na de partijen te hebben gehoord op 15 juni 2011, beslist de verwerende partij op 16 juni 2011 om een beslissing over het beroep te verdagen.

In zijn aanvullende verslag van onbekende datum stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar het volgende:

“ ...

1) Mr. Plavsic vraagt de inhoudelijke behandeling van het bouwberoep. Hij is de mening toegedaan dat deputatie als een orgaan van actief bestuur de bouwdoSSIERS in hun geheel dienen te behandelen op basis van een verslag over de stedenbouwkundige aspecten (aldus art. 4.7.22 VCRO). Het voorliggend verslag van de PSA beantwoordt niet aan de eisen van het decreet en is dus onwettig.

Het ontvankelijkheidsonderzoek werpt een grondig middel op van onontvankelijkheid. Aangezien de overige opgeworpen argumenten van de aanvrager geen aanleiding kunnen geven tot een verdere onontvankelijkheid van het beroepschrift, worden deze niet verder onderzocht.

...

2) Verzoekende partijen roepen formeel de schending van het partijdigheidsbeginsel in wegens een schijn van partijdigheid in hoofde van de heer [REDACTED].

Toen de vergunning, waartegen beroep werd aangetekend, werd afgeleverd was de heer [REDACTED] niet gemeentelijk betrokken.

Het standpunt wat betreft de onontvankelijkheid wordt behouden.

...

Op 30 juni 2011 beslist de verwerende partij om het beroep onontvankelijk te verklaren op grond van volgende overwegingen:

“ ...

4. Ontvankelijkheid

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen werd aangeplakt op 17 februari 2011.

De poststempel van de aangetekende brief van Emmanuel Plavsic met het beroepschrift ... is gedateerd op 21 maart 2011 en geldt als bewijs van verzending.

...

Bij nazicht van de beide verzoekschriften blijkt dat niet is voldaan aan de volgende ontvankelijkheidsvereisten van de beroepsprocedure volgens art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex en/of het uitvoeringsbesluit van 24 juli 2009:

De beide beroepschriften van de belanghebbende derde werden aangetekend verstuurd aan deputatie op 21/03/2011. In beide beroepschriften wordt vermeld dat de verzoekers op 22/02/2011 in kennis werden gesteld door middel van aanplakking.

De voorwaardelijke vergunning werd door het college van burgemeester en schepenen verleend op 14/02/2011.

Gemeente Kapellen stuurt op 16/02/2011 een bekendmaking van de beslissing naar de aanvrager. Het eigenlijke besluit wordt niet meegestuurd. De gemeente heeft op 21/02/2011 een attest van bekendmaking aanplakking afgeleverd waarin wordt bevestigd dat de verkavelingsaanvraag werd bekend gemaakt vanaf 17/02/2011.

Art. 4.7.21. § 3, 3° VCRO stelt: ...

De termijn loopt volgens de decretale bepalingen van 18 februari 2011 tot en met 19 maart 2011. De laatste dag namelijk 19 maart is een zaterdag. Gelet dat op zaterdag de postinstellingen geopend zijn, zijn de belanghebbende derden in staat om binnen de gestelde termijn van 30 dagen beroep aan te tekenen. Het beroep werd echter op maandag 21 maart 2011 aangetekend verstuurd en is bijgevolg laattijdig.

Art. 4.7.19., § 2., stelt het volgende: ...

De procedure tot bekendmaking van de vergunning werd correct gevolgd zoals bepaald in art. 7.7.19., §2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Voorheen werd in de VCRO bepaald dat de uitdrukkelijke beslissing over een vergunningsaanvraag volledig moest worden aangeplakt. Echter naar analogie van artikel 52, § 4 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober

1996, waar men genoeg nam met het aanplakken van de mededeling door de aanvrager dat de vergunning was afgegeven, werd de VCRO art. 7.7.19, § 2 aangepast. De huidige wijze van aanplakking is uiteraard veel praktischer dan een aanplakking van de volledige beslissing.

...

De gemeente heeft op 21/02/2011 een attest van bekendmaking aanplakking afgeleverd waarin wordt bevestigd dat de verkavelingsaanvraag werd bekend gemaakt vanaf 17/02/2011.

Beide beroepschriften zijn niet ontvankelijk.

5. Argumentatie beroeper en aanvrager

Naar aanleiding van het vaststellen van de onontvankelijkheid werd dit gemeld aan mr. Plavsic (mandataris namens de beroepers).

Vóór de hoorzitting werd door mr. Plavsic betreft de onontvankelijkheid geen bijkomende argumentatie bijgebracht.

Mr. Flamey bracht vóór de hoorzitting (16 mei 2011) namens de aanvrager [REDACTED] een nota bij met volgende middelen betreffende de onontvankelijkheid:

...

Mr. Plavsic bracht op 29 juni 2011 ... een nota bij met volgende middelen:

...

7. Beoordeling

De partijen werden uitgenodigd voor een hoorzitting op 18 mei 2011. Deze hoorzitting werd op verzoek van Mr. Plavsic uitgesteld.

De partijen werden gehoord op 15 juni 2011.

Mr. Plavsic vraagt de inhoudelijke behandeling van het bouwberoep. Hij is de mening toegedaan dat deputatie als een orgaan van actief bestuur de bouwdoSSIERS in hun geheel dienen te behandelen op basis van een verslag over de stedenbouwkundige aspecten (aldus art. 4.7.22 VCRO). Het voorliggend verslag van de PSA beantwoordt niet aan de eisen van het decreet en is dus onwettig.

Hiermee wordt niet akkoord gegaan.

Na het aanhoren van de argumentatie en het doornemen van de bijgebrachte nota's en documenten wordt geconcludeerd dat er laattijdig beroep werd ingesteld.

De verkavelingsvergunning werd bekendgemaakt via aanplakking vanaf 17/02/2011. Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die aangaat voor wat betreft het beroep ingesteld door elke belanghebbende: de dag na deze van aanplakking (VCRO art. 4.7.21. § 3, 3°). De verval dag, in toepassing van art. 4.7.21., §3,3°, dient dus geplaatst te worden op zaterdag 19 maart 2011 zijnde de laatste dag van de in dit artikel voorzien termijn. De beroepschriften werden aangetekend verstuurd op 21/03/2011. Een verlenging van de termijn naar maandag 21 maart 2011 is in strijd met de bepalingen voorzien in dit artikel.

In het arrest nr. 83.011 van 20 oktober 1999 (Vincent) stelt de Raad van State het volgende "... dat wanneer de wet zelf de berekening van een termijn bepaalt, geen

beroep kan worden gedaan op de wijze van berekening van de in het Gerechtelijk Wetboek geregelde termijnen om die termijn een ander eindpunt te geven...”

In het arrest nr. 50.365 van 24 november 1994 (Heima) stelt de Raad van State het volgende: “... dat een dergelijke verplaatsing van die vervalddag evenmin een algemeen rechtsbeginsel is; dat te dezen de verzoekende partij geenszins over een kortere beroepstermijn beschikte vermits in de belangrijke postkantoren zoals dat van Hasselt ook op zaterdag een aangetekende zending kan worden afgegeven; ...”

Naar analogie van deze arresten dient er in dit dossier worden gesteld dat ook in Antwerpen voldoende mogelijkheden bestaan om op zaterdag een aangetekende zending af te geven. Het provinciebestuur Antwerpen beschikt niet over een apart procedurereglement waarbij verlenging van termijnen betreffende een beroepsprocedure worden geregeld derhalve dient men zich te houden aan de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Zoals hiervoor reeds gesteld werd het beroep laattijdig ingesteld volgens artikel 4.7.21.§3, 3°.

*Het ontvankelijkheidsonderzoek werpt een grondig middel op van onontvankelijkheid. Aangezien de overige opgeworpen argumenten geen aanleiding kunnen geven tot een verdere onontvankelijkheid van het beroepschrift, worden deze niet verder onderzocht.
...”*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Voorafgaand

De verzoekende partijen delen aan de Raad bij brief van 22 februari 2012 mee dat zij de bestreden beslissing eveneens hebben aangevochten voor de Raad van State en dat zij in dit verzoekschrift de volgende prejudiciële vraag hebben gesteld:

“houdende de ongrondwettelijkheid van de artikelen 4.8.1, 4.8.2, 4.8.3, 4.8.4, 4.8.5, 4.8.6, 4.8.7, 4.8.8, 4.8.9, 4.8.10, 4.8.11, 4.8.12, 4.8.13, 4.8.14, 4.8.15., 4.8.16, 4.8.17, 4.8.18, 4.8.19, 4.8.20, 4.8.21, 4.8.22, 4.8.23, 4.8.24, 4.8.25, 4.8.26, 4.8.27, 4.8.28, 4.8.29, 4.8.30, 4.8.31 VCRO met de artikelen 13, 38, 39, 146, 160 en 161 van de Grondwet en artikel 10 van de Bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 8 augustus 1980, doordat de partijen in een geschil waarin de wettigheid van een vergunningsbeslissing in het geding is, dit geschil dienen voor te leggen aan een administratief rechtscollege, Raad voor vergunningsbetwistingen genaamd, dat werd opgericht in strijd met voormelde bepalingen in zoverre die bepalingen de Raad voor Vergunningsbetwistingen als administratief rechtscollege oprichten en de procedure ervan regelen.”

De verzoekende partijen voegen bij de vermelde brief het “beroep tot vernietiging” en een nota “met betrekking tot de marginale weerslag van de nieuwe bevoegdheidsverdeling op de federale bevoegdheid”.

De verzoekende partijen stellen dat aangezien de grondwettigheid van de Raad de openbare orde aanbelangt, de Raad verplicht is om eveneens de prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof en zij verzoeken de onderhavige zaak onbepaald uit te stellen tot na de uitspraak door de Raad van State en/of het Grondwettelijk Hof.

Op de terechtzitting van 29 februari 2012 stellen de tussenkomende partijen dat de aanvullende nota uit de debatten moet geweerd worden omdat niet voorzien is in een aanvullende nota in de procedureregeling.

De procedureregeling voorziet niet in de neerlegging van aanvullende nota's. Het is de partijen echter wel toegestaan om, zoals te dezen, nieuwe feiten, die een invloed kunnen hebben op de behandeling van het beroep, aan de Raad ter kennis te brengen. In zoverre worden de nieuwe feiten die de verzoekende partijen ter kennis brengen bij de behandeling van de zaak betrokken.

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn arrest nr. 8/2011 van 27 januari 2011 het volgend middel ongegrond bevonden:

“In het vierde middel in de zaak nr. 4765 voeren de verzoekende partijen aan dat de artikelen 133/56 tot 133/86 van het decreet van 18 mei 1999, vervangen bij het bestreden artikel 36, de artikelen 39, 143, 144, 145, 146, 160 en 161 van de Grondwet en de artikelen 6, 10 en 19 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zouden schenden, in zoverre die bepalingen de Raad voor vergunningsbetwistingen als administratief rechtscollege oprichten en de procedure ervan regelen.”

Het oprichten van de Raad voor Vergunningsbetwistingen als administratief rechtscollege en het regelen van de procedure ervan werd derhalve door het Grondwettelijk Hof niet strijdig bevonden met de in het middel aangehaalde bepalingen.

Het Grondwettelijk Hof heeft derhalve reeds uitspraak gedaan over een beroep tot vernietiging met een identiek onderwerp, behalve daar waar verzoekende partijen in hun prejudiciële vraag zoals hierboven gesuggereerd ook de toetsing vragen aan de artikelen 13 en 38 van de Grondwet.

In zoverre de verzoekende partijen de decreetgever verwijten een administratief rechtscollege te hebben opgericht, zijn de in de prejudiciële vraag aangehaalde artikelen 13 en 38 van de Grondwet echter niet relevant.

Er bestaat derhalve geen noodzaak tot het stellen van de door de verzoekende partijen gesuggereerde prejudiciële vraag en evenmin tot het onbepaald uitstellen van de onderhavige zaak.

B. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen stellen dat het bestreden besluit aan hen werd betekend op 5 augustus 2011 zodat het verzoekschrift binnen de in artikel 4.8.16, § 2 VCRO termijn is ingediend en bijgevolg tijdig is.

De tussenkomende partij voert een exceptie aan van laattijdigheid. Ze zet uiteen:

*“ ...
Het bestreden besluit werd genomen op 30 juni 2011 en werd volgens verzoekende partijen aan hen betekend op 5 augustus 2011(...)*

Volgens het destijds toe te passen art. 4.8.16 § 1 VCRO dient een verzoekschrift te worden ingesteld bij Uw Raad binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening wanneer dergelijke betekening vereist is. De inhoud van dit artikel werd uitdrukkelijk opgenomen in het bestreden besluit (...).

Bij decreet dd. 8 juli 2011 werd de beroepstermijn vervat in art. 4.8.16 § 1 VCRO weliswaar verlengd zodat deze thans 45 dagen telt, doch deze nieuwe regeling was ten tijde van het bestreden besluit nog niet van toepassing. Het wijzigingsdecreet van 8 juli 2011 bepaalt als volgt (...):

“ ...

Art. 5. In artikel 4.8.16 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt:

“§2. De beroepen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van vijfenveertig dagen, die ingaat als volgt:

1° wat betreft vergunningsbeslissingen:

- a) hetzij de dag na deze van de betekening wanneer dergelijke betekening vereist is;*
- b) hetzij de dag na deze van de startdatum van de aanplakking, in alle andere gevallen;”*

... ”

Art. 7. Artikel 5 is van toepassing op alle beslissingen die worden genomen na de datum van de inwerkingtreding van dit decreet.

... ”

De bestreden beslissing werd genomen vóór de inwerkingtreding van het wijzigingsdecreet van 8 juli 2011 aangezien dit decreet ten vroegste in werking trad op 25 juli 2011 (zijnde de tiende dag na die van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad cfr; art. 56 Bijz. Wet 8 augustus 1980 Hervorming Instellingen). Zodoende moest het inleidend verzoekschrift overeenkomstig de overgangsbepaling van het decreet van 8 juli 2011 binnen de ‘oude termijn’ van dertig dagen na betekening worden ingediend, dus ten laatste op 5 september 2011.

Het inleidend verzoekschrift dateert van 17 september 2011 en is bijgevolg onontvankelijk want volstrekt laattijdig.

Om redenen van rechtszekerheid dient de termijn waarbinnen en beroep tegen een vergunningsbeslissing kan wordt ingesteld, strikt nageleefd te worden (...).

In hun wederantwoordnota repliceren de verzoekende partijen als volgt:

“ ...

Nv [REDACTED] put haar argumentatie uit een verkeerde interpretatie van art. 7 van het wijzigingsdecreet van 8 juli 2011. Deze bepaling stelt louter dat art 5 (de beroepen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van 45 dagen) van toepassing is op alle beslissingen die worden genomen na de datum van de inwerkingtreding van dit decreet.

Dergelijke bepaling geldt als plicht voor de overheid om een beroepstermijn van 45-dagen toe te passen voor alle beslissingen die worden genomen na de datum van de inwerkingtreding van het decreet, doch weerhoudt de rechtszoekende geenszins om reeds toepassing te maken van deze termijn gelet op het feit dat het decreet (wijzigingsdecreet van 8 juli 2011) ondertussen in werking is getreden.

Immers zijn in toepassing van art. 3 Ger. W. de nieuwe wetten inzake rechtspleging onmiddellijk van toepassing op alle hangende rechtsgedingen.

Art. 3 Ger. W. bepaalt: "De wetten op de rechterlijke organisatie, de bevoegdheid en de rechtspleging zijn van toepassing op de hangende rechtsgedingen zonder dat die worden onttrokken aan de instantie van het gerecht waarvoor zij op geldige wijze aanhangig zijn, en behoudens de uitzonderingen bij de wet bepaald."

Art. 3 Ger. W. huldigt dus het principe van de onmiddellijke werking van de nieuwe wet. De onmiddellijke werking van de wet houdt dan ook precies in dat de wet ook van toepassing is op de gevolgen van rechtstoestanden die nog niet definitief zijn uitgeput op het ogenblik van de inwerkingtreding van de nieuwe wet. Artikel 3 is de vertolking van een algemeen rechtsbeginsel.

De regel van de 'onmiddellijke werking van de nieuwe wet' houdt tevens in dat de nieuwe wet niet van toepassing zal zijn op rechtstoestanden die op hetzelfde ogenblik van haar inwerkingtreding volledig zijn uitgeput.

Voorname regel is tevens van toepassing op alle rechtsgedingen welke voor een instantie werden ingeleid vooraleer de nieuwe wet in werking is getreden.

De ontvankelijkheid van een vordering wordt bepaald op het ogenblik waarop zij wordt ingeleid en derhalve met inachtneming van de regels die op voornoemd ogenblik golden.

De termijn die dan in acht moet worden genomen is de termijn die geldt op datum van het instellen van het rechtsmiddel, in casu september 2011. De decreetswijziging waarbij de termijn werd verlengd van 30 naar 45 dagen dateert van 8 juli 2011 en was reeds voor het instellen van het beroep in werking getreden, namelijk op 25 juli 2011.

Aangezien op het ogenblik van de indiening van het beroep de nieuwe regeling al van toepassing was konden verzoekers als rechtsonderhorigen er zich reeds op beroepen.

Immers geldt volgens het Hof van Cassatie dat indien de geldende termijn door de nieuwe wet wordt verlengd, dat de partij ten goede komt voor zover op het ogenblik van het inwerkingtreden van de nieuwe wet nog niet was verstreken.

Aldus, verhindert art. 7 van het wijzigingsdecreet van 8 juli 2011 uiteraard niet dat de rechtsonderhorige beroep doet op de reeds inwerking getreden bepaling. De redenering van de tussenkomende partij, nv [REDACTED], raakt kant noch wal

Onderhavig beroep werd door de verzoekende partij ingesteld binnen de geldende termijn en is bijgevolg ratione temporis ontvankelijk.

...

Beoordeling door de Raad

Artikel 5 van het decreet van 8 juli 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening luidt als volgt:

“In artikel 4.8.16 van dezelfde codex, gewijzigd bij het decreet van 16 juli 2010, wordt paragraaf 2 vervangen door wat volgt :

” § 2. De beroepen worden ingesteld binnen een vervaltermijn van vijfenveertig dagen, die ingaat als volgt :

1° wat betreft vergunningsbeslissingen :

a) hetzij de dag na deze van de betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is;

b) hetzij de dag na deze van de startdatum van de aanplakking, in alle andere gevallen;

2° wat betreft valideringsbeslissingen :

a) hetzij de dag na deze van de betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is;

b) hetzij de dag na deze van de opname in het vergunningenregister, in alle andere gevallen;

3° wat betreft registratiebeslissingen :

a) hetzij de dag na deze van de betekening, wanneer dergelijke betekening vereist is;

b) hetzij de dag na deze van de opname van de constructie in het vergunningenregister, in alle andere gevallen.””

Artikel 7 van hetzelfde decreet luidt als volgt :

“Planologische attesten die werden aangevraagd vóór de datum van inwerkingtreding van artikelen 3 en 4, worden behandeld volgens de procedureregels die golden voorafgaand aan die datum.

Artikel 5 is van toepassing op alle beslissingen die worden genomen na de datum van de inwerkingtreding van dit decreet.”

Het decreet van 8 juli 2011 is in werking getreden op 25 juli 2011.

Uit het voorgaande volgt dat de beroepstermijn van 45 dagen van toepassing is op beslissingen die genomen zijn na 25 juli 2011.

Met de tussenkomende partij moet dus vastgesteld worden dat verzoekende partijen het beroep bij de Raad dienden in te stellen binnen een vervaltermijn van 30 dagen na deze van de betekening van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing werd aan de verzoekende partijen betekend op 5 augustus 2011 waardoor het beroep, ingesteld op 17 september 2011, laattijdig is.

Artikel 3 van het Gerechtelijk Wetboek, waarnaar de verzoekende partijen verwijzen, is te dezen niet toepasselijk, vermits het decreet van 8 juli 2011 uitdrukkelijk voorziet in een overgangsbepaling voor de toepassing van artikel 5.

De exceptie van de tussenkomende partij is gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 4.725 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 21 maart 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ